

ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

ตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยมีนโยบายเปลี่ยนแปลงรูปแบบ และวิธีการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยจะเริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 เป็นต้นไป การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในระบบใหม่นี้ เป็นระบบที่มีหลักการให้มหาวิทยาลัย/สถาบัน สามารถกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครได้ตามความต้องการของแต่ละคณะ/ประเภทวิชา โดยพิจารณาผลการสอบจากองค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ในหลาย ๆ ด้านแทนการใช้คะแนนจากการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เพียงอย่างเดียว องค์ประกอบที่มหาวิทยาลัย/สถาบันใช้ในการพิจารณารับผู้เรียนจะพิจารณาจาก 4 องค์ประกอบและน้ำหนักขององค์ประกอบนั้นมีดังนี้ (สำนักงานปลัดทบวง, 2538 : 2)

- 1) ผลการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าน้ำหนักร้อยละ 25
- 2) ผลการสอบวิชาความรู้พื้นฐานทางวิชาสามัญ มีค่าน้ำหนักร้อยละ 50 ในคณะ / ประเภทวิชา ที่ไม่มีการสอบวิชาความถนัดหรือพื้นฐานวิชาชีพ ค่าน้ำหนักคะแนนผลการสอบวิชาความรู้พื้นฐานทางวิชาสามัญจะเพิ่มเป็นร้อยละ 75
- 3) ผลการสอบวิชาความถนัดหรือพื้นฐานวิชาชีพ มีค่าน้ำหนักคะแนนร้อยละ 25
- 4) ผลการสอบสัมภาษณ์และตรวจร่างกายไม่มีค่าน้ำหนักคะแนน

นอกจากนี้แต่ละมหาวิทยาลัย / สถาบันยังสามารถนำผลการสอบไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมาก โดยใช้เป็นข้อมูลเพื่อการช่วยเหลือ ส่งเสริม ป้องกันและเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ การคัดเลือกในระบบใหม่ส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมคือ การใช้ผลการเรียนรู้ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและผลการสอบวิชาความถนัดหรือพื้นฐานวิชาชีพ โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนไว้ร้อยละ 25 ผลดีของการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมส่วนที่เห็นได้ชัดคือ นักเรียนได้ใช้เวลาในการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้อย่างเต็มที่ สามารถนำความรู้มาเป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างเต็มความสามารถ นอกจากนี้แล้ว ผู้เรียนจะได้เจริญเติบโตมีวุฒิภาวะเหมาะสม มีความสามารถ มีความรับผิดชอบ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และเลือกวิชาชีพให้เหมาะกับความถนัดของตนเอง โดยวิธีการคัดเลือกแบบใหม่นี้จะช่วยลดการสูญเสียทางการศึกษาได้เป็นอย่างมาก กล่าวคือในแต่ละปีจะมีนักศึกษาสละสิทธิ์โดยไม่ไปสัมภาษณ์ และสละสิทธิ์หลังจากผ่านการสัมภาษณ์แล้ว

หรือมีการเปลี่ยนสาขา/คณะที่เรียนโดยการสอบใหม่ย้ายคณะฯ หรือไม่สามารถเรียนได้สำเร็จ เนื่องจากไม่ชอบคณะที่เรียน ไม่ชอบลักษณะวิชาชีพที่เรียนอยู่ เป็นต้น การสละสิทธิ์เปลี่ยนย้ายถ่ายโอนหรือลาออกกลางคันนี้ มีผลกระทบต่อการผลิตบัณฑิตโดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาที่มีความขาดแคลนอย่างเช่นสาขาการพยาบาล (ไพเราะ เอี่ยมสุรีย์, 2538 : 3)

สาขาการพยาบาลประสบปัญหาการขาดแคลนพยาบาลมานานกว่า 20 ปี สาเหตุสำคัญประการหนึ่งคือ การผลิตพยาบาลวิชาชีพไม่เพียงพอและคุณภาพการจัดการศึกษาของหลายสถาบันยังไม่เป็นไปตามมาตรฐาน แม้ว่าสถาบันการศึกษาพยาบาลพยายามแก้ไขปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านปริมาณและพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ผู้สอน และเพิ่มการผลิตพยาบาลขึ้นก็ตาม แต่ปริมาณพยาบาลก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการที่เพิ่มอย่างรวดเร็ว สาเหตุสำคัญคือมีผู้เลือกเรียนสาขาการพยาบาลน้อยลง และมีนักศึกษาลาออกจากการศึกษากลางคันเพิ่มขึ้นทุกปี (จิราภรณ์ มั่นสุข, 2538 : 2) การไม่เลือกเรียนและลาออกจากการศึกษากลางคันทันนั้น มีสาเหตุต่างๆกันเช่น เป็นอาชีพที่ต้องอยู่เวรยามวิกาล ต้องทำงานหนัก ต้องรับผิดชอบมาก เป็นอาชีพที่มีวันหยุดไม่ตรงกับผู้อื่น ต้องอดทน อดกลั้น เสียสละมากเกินไป และต้องทำงานหนักเหมือนคนรับใช้ เป็นอาชีพที่ซ้ำซาก จำเจ น่าเบื่อหน่าย ต้องอยู่กับสิ่งสกปรก เชื้อโรคและสิ่งแวดล้อมในการทำงานไม่น่ารื่นรมย์ (ไพเราะ เอี่ยมสุรีย์, 2538 : 97) นอกจากนี้จะไม่เลือกเรียนวิชาชีพพยาบาลแล้ว นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ยังมีความต้องการที่จะเปลี่ยนสาขาที่เรียนอีกด้วย ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาพยาบาลต้องการเปลี่ยนสาขาวิชาชีพคือทัศนคติต่อวิชาชีพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งพบว่านักศึกษาที่มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาชีพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้น เป็นสาเหตุของการลาออกกลางคัน การเรียนไม่สำเร็จ และความต้องการเปลี่ยนวิชาชีพจะมีมาก (จิราภรณ์ มั่นสุข, 2538 : 66)

จะเห็นได้ว่าการศึกษสาขาการพยาบาลประสบปัญหาด้านตัวผู้เรียนมากมาย ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงแก้ไขการคัดเลือกบุคคล เพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลใหม่ นี้จะเป็นระบบที่มีหลักการให้มหาวิทยาลัย / สถาบัน สามารถกำหนดสมบัติของผู้สมัครได้ตรงตามลักษณะวิชาชีพ ตามปรัชญาและเป้าหมายของการจัดการศึกษาในแต่ละสาขา จึงเป็นการเปิดโอกาสที่ดียิ่งในการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้าศึกษาในสาขาการพยาบาล เพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีพื้นฐานการศึกษาและคุณสมบัติเฉพาะเหมาะสมที่จะเรียนในสาขาการพยาบาล

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จึงได้เตรียมการคัดเลือกนักศึกษาพยาบาล ระยะนี้อยู่ในระยะดำเนินการที่จะหาวิธีการคัดเลือกบุคคลที่มีลักษณะเฉพาะ มีความถนัด หรือมีแวວความเป็นพยาบาลเข้าศึกษาในสาขาการพยาบาล เพื่อเป็นการลดปัญหาต่างๆดังกล่าวมา โดยมีความเชื่อในเรื่องลักษณะเฉพาะวิชาชีพพยาบาล และความแตกต่างระหว่างบุคคล กล่าวคือการศึกษาที่ธรรมชาติสร้างให้คนเรามีความแตกต่างกันก็เพื่อจะให้

สอดคล้องกับงานที่ตนถนัด ซึ่งแต่ละงานต้องอาศัยความสามารถในระดับต่างๆกัน และการที่บุคคลใดก็ตามมีความสามารถเฉพาะ หรือมีความถนัดในด้านใดด้านหนึ่งเป็นพิเศษ เป็นสิ่งที่ควรคำนึงอย่างยิ่งที่ต้องส่งเสริม ให้การศึกษาอบรม เพื่อให้ความสามารถในด้านที่เขาถนัดได้รับการพัฒนาอย่างดีที่สุด อันจะมีผลให้งานในด้านที่ต้องอาศัยความสามารถนั้นๆ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไปด้วย การที่จะให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงความถนัดและความชอบในวิชาชีพของผู้เรียนเป็นประการสำคัญ (สมบุญ รัตพงษ์ และสำเร็จ บุญเรืองรัตน์, 2524 : 1) ในขณะที่เกี่ยวกับการที่จะให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้สำเร็จ และจบออกไปประกอบอาชีพของตนได้ดีด้วยนั้น จำเป็นต้องมีการเลือกเฟ้น หรือคัดเลือกเอาผู้ที่มีความถนัดและความชอบในอาชีพเป็นประการที่สำคัญ อันเป็นเอกลักษณ์วิชาชีพ

วิชาชีพพยาบาล เป็นวิชาชีพที่มีเอกลักษณ์ของวิชาชีพ มีคุณลักษณะเฉพาะที่ประกอบขึ้นเป็นคุณลักษณะวิชาชีพพยาบาล คือ มีคุณลักษณะของการปฏิบัติการพยาบาล เอกสิทธิ์ทางการพยาบาล บทบาทหน้าที่ของพยาบาล บรรทัดฐานเฉพาะแบบทางการพยาบาล จรรยาวิชาชีพพยาบาล และความสำนึกในความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของพยาบาล (นันทนา น้ำฝน, 2538 : 31) ผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลจะต้องเป็นผู้มีคุณลักษณะเฉพาะ เหมาะสมที่จะปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ตามลักษณะของงาน ผู้ที่จะเป็นพยาบาล หรือเป็นพยาบาลที่ดีได้จึงควรมีลักษณะเฉพาะตัว มีความพร้อมทั้งกาย วาจาและใจ กล่าวคือ จะต้องเป็นผู้ที่เสียสละ มีจิตใจเมตตา-กรุณา อดทน-อดกลั้น มีคุณธรรมจริยธรรม อ่อนน้อม ถ่อมตน รู้จักปรับตัว ว่องไว รอบคอบ เชื่อมั่นในตัวเอง เห็นใจ ความคิดลึกซึ้ง ใจกว้าง ใฝ่หาความรู้ ใฝ่หาความรู้ มีความกระตือรือร้น มั่นคงในอารมณ์ มีความซื่อสัตย์ ในยุคที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ลักษณะและบทบาทหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลก็เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของสังคม เช่นเป็นครู เป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ ดูแลป้องกัน ติดต่อประสานงาน ให้บริการ เป็นนักวิจัย ที่สำคัญยิ่งคือมีความรับผิดชอบสูง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อชีวิตผู้ป่วย ต่อหน้าที่ ต่อวิชาชีพ ต่อสังคม และต้องเป็นผู้ที่ฉลาด มีเชาวน์ปัญญาดี ในการศึกษา สามารถแก้ปัญหา ปรับตัวทันตามการเปลี่ยนแปลงและศึกษาค้นคว้าอยู่เสมอ ลักษณะของพยาบาลที่เหมาะสมนั้นมียุคมากมายนานับประการ (ทัศนาศรี บุญทอง, 2535 : 206-210)

การที่นักศึกษาพยาบาลจะเป็นพยาบาลที่ดี ตามความคาดหวังของสังคมได้นั้น จำเป็นต้องได้รับการถ่ายทอด ปลูกฝังลักษณะเฉพาะที่เป็นเอกลักษณ์ของวิชาชีพ เรียนรู้ บทบาทหน้าที่ของตนในวิชาชีพ เพื่อนักศึกษาพยาบาลเหล่านั้นสามารถปฏิบัติงานการพยาบาลได้อย่างถูกต้อง มีคุณภาพ มีความมั่นคงทางจิตใจ และปฏิบัติงานการพยาบาลได้อย่างมีความสุขตลอดชีวิต

การคัดเลือกบุคคลที่มีลักษณะเหมาะสมเข้าศึกษาในสาขาการพยาบาล เพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมเหมาะสมกับการเป็นพยาบาลที่ดีในอนาคต และได้ผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถทักษะเฉพาะ สามารถศึกษาวิชาชีพพยาบาลได้สำเร็จ และจบเป็นพยาบาลประกอบวิชาชีพพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพดังกล่าวนั้น การคัดเลือกผู้เข้าเรียนที่มีความถนัดหรือมีแนวความเป็นพยาบาลจึงมีการพิจารณานำมาใช้ในการคัดเลือกที่กำลังพัฒนามาใช้ คือการทดสอบความถนัดทางการพยาบาล ที่ผ่านมามีผู้ทำการศึกษาและสร้างแบบวัดความถนัดทางการเรียนพยาบาลค่อนข้างน้อย จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเพื่อหาลักษณะของความถนัดที่จำเป็นในการเรียนพยาบาลได้สำเร็จ และเป็นการตอบสนองนโยบายการสอบคัดเลือกดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ความถนัดทางการพยาบาลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล เพื่อเป็นแนวทางในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในสาขาการพยาบาลต่อไป ด้วยวัตถุประสงค์ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการพยาบาล 6 ด้าน คือ ด้านตัวเลข การอ่านตารางและกราฟ ด้านการตัดสินใจและความเข้าใจ ด้านการใช้หลักภาษา ด้านความไวในการสังเกต ด้านความจำ และด้านเหตุผล กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล
2. เพื่อค้นหาความถนัดทางการพยาบาลที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล

สมมติฐานการวิจัย

1. ความถนัดทางการพยาบาลทั้ง 6 ด้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล
2. ความถนัดทางการพยาบาลที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลมีตัวพยากรณ์อย่างน้อย 1 ตัว ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลได้

ความสำคัญและประโยชน์

1. ได้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการพยาบาลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล เพื่อผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสามารถนำข้อมูลไปเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาให้ประสบความสำเร็จได้ดีและเหมาะสมยิ่งขึ้น
2. ได้ทราบความถนัดทางการพยาบาลที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์ที่ดี ในการศึกษาสาขาพยาบาล เพื่อผู้บริหารด้านการศึกษาพยาบาล สามารถนำไปพิจารณาใช้ในการกำหนดนโยบายในการสอบเพื่อคัดเลือกผู้ที่จะศึกษาต่อสาขาการพยาบาล
3. ได้แบบทดสอบความถนัดทางการพยาบาล 6 ด้าน คือ ด้านตัวเลข การอ่านตารางและกราฟ ด้านการสนใจและความเข้าใจ ด้านการใช้หลักภาษา ด้านความไวในการสังเกต ด้านความจำ และด้านเหตุผล
4. เพื่อเป็นการพัฒนาแบบทดสอบความถนัดทางการพยาบาล ทำให้การศึกษาวิจัยทางการวัดและประเมินผลพัฒนายิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการพยาบาลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ความถนัดทางการพยาบาลผู้วิจัยสร้างเป็นแบบทดสอบตามแนวการสร้างแบบทดสอบความถนัดของ จอห์น ซี ฟลานาแกน (John C. Flanagan) ซึ่ง ฟลานาแกน (Flanagan) ได้จัดชุดทดสอบความถนัดทางอาชีพโดยการวิเคราะห์งานอาชีพต่างๆ ถึง 38 อาชีพ โดยการศึกษาอย่างละเอียดว่างานนั้นๆ สำเร็จได้ด้วยดีจำเป็นต้องอาศัยคุณลักษณะ พฤติกรรมหรือความสามารถด้านใดบ้างเป็นประการสำคัญ และอาชีพพยาบาลมีแบบทดสอบความถนัดที่ใช้ในการทดสอบ จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านการอ่านตาราง ด้านตัดสินใจและความเข้าใจ ด้านการใช้หลักภาษา ด้านความไวในการสังเกต และด้านความจำ

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าความสามารถเกี่ยวกับตัวเลข การอ่านกราฟและด้านเหตุผล เป็นความถนัดที่สำคัญอีกด้านหนึ่ง เนื่องจากวิทยาการทางวิทยาศาสตร์สุขภาพเจริญรุดหน้าไปมาก มีการนำใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้อย่างมากมาย เครื่องมือหรืออุปกรณ์

เหล่านี้ส่วนใหญ่แสดงผลเป็นรูปแบบตัวเลขและกราฟ พยาบาลจึงจำเป็นต้องมีความสามารถในการใช้ตัวเลขและกราฟเป็นอย่างดี ส่วนการจัดความถนัดด้านเหตุผลเป็นแบบทดสอบความถนัดทางการพยาบาลอีกชุดหนึ่งนั้น เนื่องจากสภาพการจัดการเรียนการสอนตลอดจนสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่มีผลต่อการเรียนเป็นสิ่งเร้าที่มากกระทบนักศึกษาพยาบาล ซึ่งนักศึกษาจะต้องอาศัยกระบวนการทางปัญญาในการเรียนรู้สิ่งเร้าเหล่านั้น กระบวนการทางปัญญานี้คือลักษณะการคิดที่มีเหตุผล ซึ่งกระบวนการนี้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิต การปฏิบัติหน้าที่และการศึกษาเล่าเรียนได้ และจากการศึกษาของ สุตสวาท อยู่สมบูรณ์ (2521 : 110) พบว่าแบบทดสอบความถนัดด้านเหตุผล มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล

แบบทดสอบความถนัดทางการพยาบาลรวมมี 6 ด้าน คือ ด้านตัวเลข การอ่านตารางและกราฟ ด้านตัดสินใจและความเข้าใจ ด้านการใช้หลักภาษา ด้านความไวในการสังเกต ด้านความจำและด้านเหตุผล ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 ได้จากคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average, G.P.A) และคะแนนเฉลี่ยมาตรฐานรวมที่ศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ในหมวดวิชาชีพ จำนวน 6 รายวิชา รวม 15 หน่วยกิต โดยมีกลุ่มประชากรและตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

1. กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้คือนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 จำนวน 115 คน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีการศึกษา 2539

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (independent variable) คือความถนัดทางการพยาบาล 6 ด้าน สร้างเป็นแบบทดสอบความถนัดทางการพยาบาล 6 ชุด ดังนี้

2.1.1 ชุดที่ 1 แบบทดสอบความสามารถด้านตัวเลขการอ่านตารางและกราฟ (numerical, table and graph)

2.1.2 ชุดที่ 2 แบบทดสอบความสามารถด้านการตัดสินใจและความเข้าใจ (judgment - comprehension)

2.1.3 ชุดที่ 3 แบบทดสอบความสามารถด้านการใช้หลักภาษา (expression)

2.1.4 ชุดที่ 4 แบบทดสอบความสามารถด้านความไวในการสังเกต (alertness)

2.1.5 ชุดที่ 5 แบบทดสอบความสามารถด้านความจำ (memory)

2.1.6 ชุดที่ 6 แบบทดสอบความสามารถด้านเหตุผล (reasoning)

2.2 ตัวแปรเกณฑ์ (dependent variable) คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2539 โดยพิจารณาจาก

2.2.1 คะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average, G.P.A)

2.2.2 คะแนนเฉลี่ยมาตรฐานรวมของ 6 รายวิชา ดังนี้

2.2.2.1 รายวิชา 640-311 การวิจัยเบื้องต้นทางการพยาบาล

2.2.2.2 รายวิชา 640-325 สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช

2.2.2.3 รายวิชา 640-326 การพยาบาลผู้ป่วยภาวะวิกฤต

2.2.2.4 รายวิชา 640-393 ปฏิบัติการพยาบาลผู้รับบริการทาง
สูติศาสตร์ 2

2.2.2.5 รายวิชา 640-394 ปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก

2.2.2.6 รายวิชา 640-396 ปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยผู้ใหญ่ 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความถนัดคือ ความสามารถที่บุคคลได้รับประสบการณ์ฝึกฝนตนเอง และมีการสั่งสมไว้มากจนเกิดเป็นทักษะพิเศษเด่นชัดด้านใดด้านหนึ่ง พร้อมทั้งจะปฏิบัติกิจกรรมด้านนั้นได้เป็นอย่างดี (ล้วน และอังคณา สายยศ, 2527 : 27)

2. ความถนัดทางการพยาบาลคือ ความสามารถของบุคคลในการที่จะเรียนรู้หรือ ฝึกทักษะในทางวิชาการ และสามารถวัดได้จากคะแนนการตอบแบบทดสอบความถนัดทางการพยาบาลตามแนวของฟลานาแกน (Flanagan) 5 ด้าน คือ ด้านการอ่านตาราง ด้านตัดสินใจและความเข้าใจ ด้านการใช้หลักภาษา ด้านความไวในการสังเกตและด้านความจำ และจากการศึกษาเอกสารต่างๆ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางการพยาบาล ผู้วิจัยเห็นว่าความถนัดการใช้ตัวเลข การอ่านกราฟ ด้านเหตุผล เป็นความสามารถเฉพาะอย่างหนึ่งของพยาบาลที่ควรจะมี จึงได้นำความถนัดด้านตัวเลข การอ่านกราฟ รวมไว้ในความถนัดด้านการอ่านตาราง และเพิ่มความถนัดด้านเหตุผลอีก 1 ด้าน แบบทดสอบความถนัดทางการพยาบาลรวมมี 6 ด้าน แต่ละด้านมีลักษณะดังนี้

2.1 แบบทดสอบความสามารถด้านตัวเลข การอ่านตารางและกราฟ (numerical, table and graph) เป็นการวัดความสามารถด้านการใช้ตัวเลข ความเข้าใจการอ่านความสัมพันธ์ของข้อมูลที่บรรจุในตารางลักษณะต่างๆ ซึ่งเป็นตัวเลขหรือรูปภาพ ลักษณะของแบบทดสอบจะกำหนดชุดตัวเลขที่มีความสัมพันธ์กัน หรือเป็นอนุกรมแบบต่างๆ ตารางและกราฟ

แสดงข้อมูลมาให้ ผู้ตอบจะต้องพิจารณาคำตอบโดยใช้ชุดตัวเลข ตารางหรือกราฟ ที่กำหนดให้

2.2 แบบทดสอบความสามารถด้านการตัดสินใจและความเข้าใจ (judgment-comprehension) แบบทดสอบจะวัดความเข้าใจภาษาเป็นสำคัญ การใช้เหตุผลในการพิจารณาและตัดสินใจเพื่อหาข้อสรุป ลักษณะของแบบทดสอบจะกำหนดเนื้อเรื่อง บทความ หรือบทสนทนามาให้ ผู้ตอบอ่านข้อความนั้นแล้วตอบคำถามโดยยึดเอาเนื้อหาที่อ่านเป็นหลักในการพิจารณาคำตอบ โดยใช้ความสามารถในการแปลความ ตีความและขยายความ

2.3 แบบทดสอบความสามารถด้านการใช้หลักภาษา (expression) เป็นแบบทดสอบที่เน้นหนักทางหลักภาษาเป็นพื้นฐาน การใช้คำและการสร้างประโยคอย่างถูกต้อง ลักษณะของแบบทดสอบจะกำหนดคำ กลุ่มคำหรือประโยคที่ไม่สมบูรณ์มาให้ ผู้ตอบเลือกคำตอบ โดยทำให้ประโยคสมบูรณ์ หรือใช้คำให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาในลักษณะต่างๆ ตามคำชี้แจง

2.4 แบบทดสอบความสามารถด้านความไวในการสังเกต (alertness) เป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถในการสังเกตสิ่งนี้อาจเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือทรัพย์สินได้ถูกต้อง ลักษณะของแบบทดสอบเป็นภาพสถานการณ์ที่มีสภาพคล้ายสภาพจริง มีจุด ก ข ค ง และ จ เป็นจุดที่กำหนดว่าอาจเกิดอันตรายได้ในระดับต่างๆกัน ให้ผู้ตอบหาจุดที่เป็นอันตรายที่สุดในสถานการณ์ตามภาพนั้น

2.5 แบบทดสอบความสามารถด้านความจำ (memory) เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการจำโดยตรง ลักษณะแบบทดสอบจะเป็นการกำหนดสัญลักษณ์ หรือรหัสที่เป็นอักษรและตัวเลข ให้ผู้ตอบจำรหัสหรือสัญลักษณ์นั้นให้ได้มากที่สุดในเวลาที่กำหนด แล้วนำไปตอบให้ได้ความหมายตรงกับคำหรือสัญลักษณ์ที่กำหนดไว้ในคำถาม

2.6 แบบทดสอบความสามารถด้านเหตุผล (reasoning) เป็นแบบทดสอบที่วัดการใช้เหตุผลโดยใช้ภาษาเป็นสื่อสำคัญ มุ่งวัดความสัมพันธ์ของมโนภาพทางภาษา โดยเอาคำที่คุ้นเคยที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาไว้วิเคราะห์ ลักษณะของแบบทดสอบจะกำหนดคำ กลุ่มคำ สิ่งของหรือสถานการณ์มาให้ แล้วพิจารณาจัดกลุ่มหรือแยกความแตกต่างของกลุ่มคำ สิ่งของหรือสถานการณ์นั้นตามคำชี้แจง

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ความสำเร็จหรือความสามารถในการเรียน เป็นความรู้ที่ได้รับ หรือทักษะที่เจริญขึ้นโดยการเรียนวิชาต่างๆตามหลักสูตร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งการวิจัยนี้พิจารณาจาก

3.1 คะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A) ของปีการศึกษา 2539

3.2 คะแนนเฉลี่ยมาตรฐานรวมของ 6 รายวิชา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ดังนี้

3.2.1	รายวิชา	640-311	การวิจัยเบื้องต้นทางการพยาบาล
3.2.2	รายวิชา	640-325	สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช
3.2.3	รายวิชา	640-326	การพยาบาลผู้ป่วยภาวะวิกฤต
3.2.4	รายวิชา	640-393	ปฏิบัติการพยาบาลผู้รับบริการทางสูติศาสตร์ 2
3.2.5	รายวิชา	640-394	ปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยเด็ก
3.2.6	รายวิชา	640-396	ปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยผู้ใหญ่ 2

4. นักศึกษาพยาบาลหมายถึง นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นนักศึกษาพยาบาล เป็นผู้ที่สามารถสอบผ่านการคัดเลือกด้วยระบบการสอบที่จัดโดยทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ลงทะเบียนเรียนและศึกษาอยู่ในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีการศึกษา 2539